

Pohti kerran Pohjan poika
lusikkansa nuoltuansa:
Ameriikka autuaampi,
onni siellä oikeampi.
Tiketin sai tismallensa,
satasella sarkahousut,
silmälääkärin läpäisi,
seilas viikon Atlanttia.
Katsoi uudet, oudot kummat
silmin suurin Pohjan poika.
Vaihtoi leipäkannikkansa
lännen valkovehnäseksi,
pisti kessupiippuhunsa
prinssi albertin ihanan.
Päivät töitä toimitteli,
öisin Suomesta uneksi.
Siinteli siniset metsät
sinisemmin entistänsä,
puunteli punainen rusko
joen kalvossa korea.
Maisemat masentavatkin
uni kullalla koristi.
Aukeni ovi kotoinen
kotoisemmin entistänsä,
kuuli korva suomen kieltä,
muistot elpyi muukalaisen.
Unen herkusta heräsi,
kauan valvoi miehen mieli.